

IZLET HDUL HLZ U OZALJ I RASTOKE 21. TRAVNJA 2015.

U organizaciji Auto-turist Parka iz Samobora je HDUL HLZ 21. travnja 2015. bio posjetiti Ozalj i Rastoke.

Bilo nas je, na žalost, svega 27 tog lijepog proljetnog dana na izletu kojega je smislio prim. mr. sc. Peter Brinar, dr. med., i točno smo u 8 sati krenuli sa Mažuranićevog trga u udobnom autobusu kojega je vozio g. Stjepan Mišić i u ime agencije budno nadzirala gospođa Vlatka Marić, koja se cijeloga puta brinula za nas i tumačila nam sve što je bilo bitno da znamo i upoznamo iz povijesti ne samo Ozlja i Rastoka, već nam je od Zagreba kao i na povratku ispričala mnogo zanimljivih stvari.

Stigli smo ubrzo na Ozalj i otišli u Zavičajni muzej u starom Frankopanskom gradu u kojemu nas je dočekao g. Stjepan Bezjak, v. d. ravnatelja muzeja. Proveo nas je kroz grad, koji je u obnovi i nakon toga i kroz do sada postavljene zbirke muzeja.

Muzej svojom građom obuhvaća povijest od 6 000 godina, koja se može pratiti putem pisane povijesti i arheoloških artefakata.

Izložene cjeline započinju razdobljem mlađega kamenog doba, eneolitika, rimskog razdoblja i seobom naroda. Slijedi razdoblje ranog srednjeg vijeka i priča o velikim plemićkim obiteljima, među kojima se posebno ističu

Frankopani i Zrinski, te ozaljski kulturni krug. Zbirka oružja iz vremena ratovanja zadnjih Zrinskih s Turcima, nastavlja se na barokno razdoblje i na družbu Braće hrvatskoga zmaja, koji postaju vlasnici staroga grada Ozlja od 1928. godine do danas.

Slava Raškaj, ozaljska slikarica čiji akvareli predstavljaju najviši domet hrvatskog akvarelnog slikarstva krajem 19. i početkom 20. stoljeća, prikazana je u izdvojenoj cjelini.

Zavičajna povijest (muzej se zove Zavičajni muzej Ozalj) prikazana je u vremenskim cjelinama, među kojima se ističe prikaz Prvoga svjetskog rata do 1918. godine. Pavlinskom redu u samostanu u Sveticama posvećena je velika pažnja. Gradnja HE Ozalj pod nazivom „Munjara“ iz 1908. godine, privukla je našu pažnju. Zgrada centrale izgrađena je prema projektu Hermanna Bolléa i više slična na dvorac nego na proizvodni pogon, koji radi u neprekinutom kontinuitetu od završetka izgradnje. Gradnja željezničke pruge 1913. godine promijenila je uvjete života u ovome kraju, kao i veliko iseljavanje u SAD. Srećom, lokalno školstvo pratilo je potrebe stanovnika, koji su brižno sačuvali uspomene na tu dragocjenu društvenu djelatnost.

Uputili smo se iza razgledavanja u pravcu Rastoka gdje nas je dočekala g. Brigita Obajdin kao „dobra vila“, koja nam je ispričala sve što je mogla i znala o Rastokama i njenoj povijesti i provela nas je od parkinga iznad ceste kroz cijele Rastoke, a brinula se usput i za one, koji se nisu htjeli uputiti na tu napornu šetnju.

Izabrali smo dobro doba za razgled Rastoka, jer su u to doba slapovi Slunjčice obilati vodom i upravo tada nose sa pravom naslov „malih Plitvičkih jezera“.

Od parkinga smo se spustili u samo mjesto Rastoke uživajući u pogledu na bezbrojne slapove Slunjčice kao i na zanimljiv okoliš sadašnjih i bivših mlinica i bezbrojnih malih lijepih kuća sagrađenih od sedre i drva oko kojih teče rijeka.

U jednom od mnogih lokala je dio naših članova odmarao u hladu dok su ostali otišli u prvu mlinicu do gđe. Kate, izgleda jedine preostale 71-godišnje mlinarice koja nam je ispričala priču o mlinicama na Rastokama i njihovoj povijesti i sudbini. Pustila je mlin u pogon a neki su od nje kupili i kukuruzno brašno.

Još smo dugo šetali kroz to slikovito mjesto puno lijepih kuća oko kojih teče Slunjčica koja je na mnogo mjesta nekad pokretala mlinice i popeli se do parkinga na rubu grada Slunja gdje nas je čekao autobus i gdje smo se oprostili od naše „vile“ i vodičkinje Brigitte.

Produžili smo u pravcu Zagreba u nedaleki hotel „Mirjana“ gdje nas je u veoma lijepom prostoru restorana (250 mjesta!) čekao veoma dobar i obilan ručak. Još

smo dugo iza ručka sjedili na terasi ispred hotela i u 16 sati krenuli kući zadovoljni i puni lijepih utisaka!

D. K.

Z. K.